

ČESKÝ A SLOVENSKÝ LION

DISTRIKT 122 – ČESKÁ REPUBLIKA A SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Jambo, Keño!

Obsah

- 4 ■ Slovo guvernéra**
René Hudzovič
- 5 ■ „Jambo Lions!“
zdraví keňští lioni**
Svatava a Květoslav Němcovi
- 9 ■ Pomoc Japonsku**
Anton Gerák
- 10 ■ Na návštěvě
v Tyfloservisu**
Jaroslav Novotný
- 13 ■ Oslava 20. výročí
Tyfloservisu v Plzni**
František Lošan
- 14 ■ Tyflokabinet
České Budějovice**
Jan Steringa
- 15 ■ Oslavy 20. výročí
LC Karlovy Vary**
Jaroslav Štekl
- 16 ■ LC Plzeň Bohemia
slaví 15 let činnosti**
Jana Flanderová
- 17 ■ Výmena mládeže
v roku 2011**
Zlata Chebeňová
- 18 ■ Ako som spoznal
pána Guinnessa**
František Benko
- 20 ■ Československá
Lions súťaž vo varení
gulášu 2011, Jankov Vršok**
Tomáš Zajac
- 21 ■ Pardubičtí lioni
na podzimním výletu**
Vladimír Němec
- 22 ■ Appelia Cup v Nitre**
René Hudzovič
- 23 ■ Jubilea lionů
LC Praha Bohemia
Ambassador**
Oldřich Choděra
- 23 ■ Výstup na Dumbier**
Jozef Mak
- 24 ■ 20 let LC Dresden Centrum**
Jaroslav Novotný
- 26 ■ Lioni v Západnej Virgínii**
Jozef Mak

*Na titulní straně:
Slavnostní otevření nemocnice
v keňském Mukuyu-ini*

ČESKÝ A SLOVENSKÝ LION ■ 3/2011

Informační bulletin Lions Clubs International, Distrikt 122 – Česká republika a Slovenská republika, www.lci-d122.org

Šéfredaktor: Jaroslav Novotný, jaronov@centrum.cz

Grafický design a zlom: Petr Jediný Novotný

Použité fotografie: archiv autorů

Uzávěrka čísla: 9. 11. 2011

Tiskárna:

Tisk Horák a.s.
Drážďanská 83A
400 07 Ústí nad Labem

Neprodejné,
určeno členům Lions Clubs International

Slovo guvernéra

■ René Hudzovič, guvernére distriktu

Vážení lionskí priatelia, názory verejnosti na lionské hnutie a jeho členov sú významným fenoménom a nezanedbateľným spôsobom ovplyvňujú rozvoj lionizmu v našom distrikte. Môžeme ovplyvniť vnímanie lionského hnutia verejnosťou, vieme ho priblížiť naším predstavám?

Ak sa zamyslíme nad otázkou, ako sme dnes vnímaný spoločnosťou, nedospejeme k uspokojivému zisteniu. Táto skutočnosť nás lionov neteší, snažíme sa o zlepšenie pohľadu na nás, avšak ovplyvniť verejnú mienku nie je jednoduché. V tejto súvislosti by sme naše úsilie mali zamerať na aktivity majúce potenciál k tomu, aby podnietili zmenu súčasných názorov spoločnosti na lionské hnutie.

Mali by sme zmeniť vnímanie lionov a lionského hnutia spoločnosťou, princípom pre ďalší vývoj lionského hnutia v ČR a v SR by mal byť systém veľkej lionskej rodiny, ktorá je rada spolu a zo svojich aktivít prispieva a pomáha tým, ktorí to potrebujú.

Prezentujeme lionov ako občiansku spoločnosť, prezentujeme ich ako úspešné osobnosti, ktoré dosiahli svojho postavenia poctivým spôsobom, suverénne v oblasti svojich aktivít a ktoré sa v rámci svojich záujmov radi združili, cítia sa spolu dobre, sú spojení putom priateľstva a vzájomného porozumenia a sú nielen schopní a ochotní prispievať tým, ktorí to potrebujú, ale prejavujú aktívny záujem o občianske, kultúrne, sociálne, morálne blaho spoločnosti a podporujú zásady dobrého a slušného občianskeho správania.

Propagácia nášho hnutia a jeho ušľachtilých myšlienok, prezentácia lionizmu vyššie uvedeným spôsobom zlepši vnímanie nášho hnutia spoločnosťou a zároveň na-

pomôže i rozvoju členstva. Propagácia musí vychádzať z reality, je nutné klásť dôraz na otvorenosť, pravdivosť a spätnú väzbu. Časove ide o systematickú prácu, ktorá musí byť rozvrhnutá do akcií, ktoré sa uskutočnia v období niekoľkých rokov.

Mali by sme sa snažiť vzájomne podporovať aktivity lions klubov v jednotlivých regiónoch, následne ich medializovať. K propagácii lionského hnutia, k získavaniu nových členov, k vytváraniu nových klubov a v neposlednom rade i k lepšiemu vnímaniu nášho hnutia verejnosťou napomôže i produkcia a podpora jednotlivých akcií na distriktnej úrovni a to najmä vtedy, ak by sa každému z nás podarilo svojou troškou napomôcť k ich úspešnej realizácii.

Som presvedčený, že pokiaľ dokážeme svojou činnosťou prácou naplniť uvedené myšlienky a pokiaľ sa v rámci svojich individuálnych aktivít stretneme s priateľmi, známymi, porozprávame sa s nimi o našich dobročinných akciách, ktoré realizujeme, ale aj o tom, že sa pri nich stýkame s ľuďmi, s ktorými sme radi, s ktorými môžeme realizovať naše záujmy, v ktorých prítomnosti sa cítíme dobre, podarí sa nám dosiahnuť vnímanie lionského hnutia a lionov zo strany spoločnosti spôsobom, ktorý nás bude tešiť a na ktorý budeme môcť byť právom hrdý. □

„Jambo Lions!“ zdraví keňští lioni

■ Svatava a Květoslav Němcovi, LC Praha Hartig

Asante sana rafiki zangu, srdečně děkují členové LC of Thika Kilimambogo z D 411-A svým přátelům z D-122, kteří svými finančními příspěvky napomohli k realizaci druhé etapy projektu „St. Cyril & Metod Lions Health Centre Mukuyu-ini“.

Bylo nás deset a byli jsme při tom! Co bylo důvodem našeho rozhodnutí, účastnit se slavnostního ceremoniálu otevření? Byla to touha seznámit se s liony jiných, zcela odlišných kultur, či zvědavost, dovědět se víc o mezinárodních projektech v Africe, které jsou již mnoho let realizovány liony ze sousedních zemí – Německa, Rakouska, Itálie, anebo to byla v nás zakořeněná nedůvěra v realizaci a kontrola správnosti investovaných prostředků přímo na místě? Nevím. Ale přesvědčili jsme se na vlastní oči a tímto osvědčujeme zhlédnutí!

Distriktní projekt lionského roku 2010–2011 guvernéra Oldřicha Choděry byl pečlivě připravován koordinací pod vedením aktivního Tibora Bučeka již od října 2010. I přes nepříznivou ekonomickou situaci, která nesvědčí sponzorským darům „do neznáma“, se nakonec podařilo vybrat potřebnou částku 25 000 dolarů od „osvícených“ lion-

ských klubů a lionů-jednotlivců, za kterou měla být realizována přístavba druhé části stávající nemocnice.

Oficiální slavnostní otevření bylo plánováno na 18. září 2011 a prostřednictvím regionálních a zónových chairmanů byl proveden nábor zájemců na „Expedici Keňa II“.

„V nesrovnatelných podmínkách vysoce hodnotíme snahu o naplňování principů lionismu.“

Nás deset této výzvy využilo a nelitovalo! Kromě úchvatného slavnostního ceremoniálu otevření jsme prožili nezapomenutelný týden plný jedinečných zážitků v bohatém programu, který pro nás pečlivě připravili keňské lionské kluby.

Tímto osvědčujeme, že partnerský lionský klub LC of Thika Kilimambogo naplnil svůj příslib z června 2007 a postaral se o zprovoznění, zajištění chodu a využití námi postavené první části budovy nemocnice v Mukuyu-ini, která funguje pro své pacienty šest dní v týdnu v ordinčních hodinách 8–13 a 14–17 hod.

Lion Dr. George Karanja, lékařský garant, a vrchní sestra Martha Wangari nám prezentovali využití a provoz nemocnice. Tento „náš hospital“ poskytuje veškerá vyšetření v rozsahu našeho zdravotního střediska na úrovni obvodních praktických lékařů, tj. odběry krve, testy HIV, měření tlaku, EKG a poskytování úkonů první pomoci při těžších onemocněních, infekčních chorobách a při úrazech – ošetření zlomenin, popálenin apod.

Protože „naše nemocnice“ obdržela státní certifikaci a její využití pro širokou spádovou oblast se osvědčilo, vznikla přirozená potřeba jejího rozšíření s navýšením kapacity.

Byli jsme úspěšní i při plnění speciálního požadavku na obstarání odborného zdravotního personálu, a to ve spolupráci s místním Řádem maltézských rytířů: Naše pozvání na slavnostní ceremoniál přijal přímo vyslanec Řádu v Nairobi, elegantní gentleman J. E. Gianfranco Cicogna, který akceptoval naši žádost a přímo na místě dohodl konkrétní postup s koordinátorem pro Afriku Paulem Ochiengou a lionem Josphatem Muthumbim.

Kromě slavnostní mše a ceremoniálu otevření nám naši lionští přátelé připravili bohatý program.

V rámci setkání s lionskými kluby této části rovníkové Afriky jsme se seznámili s činností lionů a s jejich projekty. Významné je jejich aktivní působení v oblasti vzdělávání: výstavba a pomoc při provozu škol v buši, což bylo dokumentováno návštěvami tří internátních škol – základ-

Naši lioni s místním pastorem

ní chlapecké školy School at Kaharati, střední školy dívčí (Chania Girls High School) a St. Patrick's School pro mentálně postižené.

Nezapomenutelných zážitkem byla naše účast na regionálním maratonu UAP Ndakaini, pořádaném pod heslem „Run for water, Run for life“, což byla praktická ukázka dalších aktivit místních lionů, kteří účinně spolupracují s pořadateli sportovních, humanitárních a ekologických akcí ve svém regionu.

Silným zážitkem byla návštěva Mount Kenya University v Nairobi s přátelským posezením s rektorem a členy Akademické rady University a návštěva prestižní Oční kliniky Lions Sightfirst Eye Hospital Loresho, největší a nejvýznamnější v Africe, vybudované a sponzorované LCI z USA, jakož i návštěva radnice v Thice.

V podmínkách, které jsou nesrovnatelné, vysoce hodnotíme úlohu lionů, jejich snahu o naplňování základních principů lionismu, jejich angažovanost a pomoc v různých oblastech života regionu a nelze jim než závidět i vysokou úroveň společenské prestiže, které se po zásluze těší.

I krása keňské přírody nám nebyla odepřena. Safari jsme absolvovali v regionu Mt. Kenya a Ol Pejeta Games Conservancy, navštívili jsme nejimpozantnější keňské vodopády Thomson's Falls, projeli náhorní plošinu ve výšce 2360 m n. m. s výhledem na Velkou příkopovou propadlinu, zastavili se přímo na rovníku u Nanyuki a objeli úpatí

Lionský maraton UAP Ndakaini

Vlevo: Tibor Buček a Timothy Kiguru, prezident LC Thika Kilimambogo. Vpravo: Setkání na rovníku

Tibor Buček a vyslanec Řádu maltézských rytířů J. E. Gianfranco Cicogna

Dr. George Karanja přebírá léky

Lionská oční klinika

Na návštěvě nemocnice v Thika

Tabule sponzorů obou etap výstavby nemocnice a pastprezidentka LC Thika Brenda Churu

Slavnostní předání potřebného invalidního vozíku

druhé nejvyšší hory Afriky – Mt. Kenya, Kirinjagy – plné eukalyptových, čajových a kávových plantáží.

Na ananasových plantážích nás „náš lion“ – hlavní agronom – obeznámil s pěstováním ananasů a pohostil nás skvělými plody uříznutými mačetou přímo na plantáži. Jejich úžasná chuť patřila k našim největším kulinářským zážitkům!

Odjížděli jsme na „misi do Afriky“ se smíšenými pocity, umocněnými i nepříjemnými stavy po naočkované vakcíně žluté zimnice, ale vraceli jsme se nadšení, zdraví a šťastní, plni krásných zážitků a pocitů, bohatší o nové krásné přátelské vztahy! Daleko od domova, v rovníkové Africe jsme navíc prožili pocit hrdosti, že jsme liony, že

patříme do velké světové rodiny lionů a že jazyková bariéra a rozdílnost kultur nebrání plnit společné poslání, které srdcem cítíme.

Vážení lionští přátelé, přiložené fotografie dokumentují, že vynaložené finanční prostředky našimi kluby, ale i naše nemalé osobní náklady na cestu a dary byly v plném rozsahu zhodnoceny! Hospital našeho D-122 stojí a pod aktivním dohledem místního LC of Thika Kilimambogo funguje a lidem na africkém kontinentě přináší to nejcennější – ZDRAVÍ!

Lionské We Serve je naplněno v praxi a navíc s mezinárodní ideou lionské lidské sounáležitosti.

Mungu akubariki, rafiki zangu! Bůh nám žehnej, naši milí přátelé! □

Žáci základní chlapecké školy v Kaharati

Deset lionů v Keni: Tibor Buček, Marko Semeš, Zora Lovišková, Jozef Loviška, Anna Hlavačková, Svatava Němcová, Zdeněk Svozil, Zlata Chebeňová, Květoslav Němec a Rudolf Hlavačka

Pomoc Japonsku

■ Anton Gerák, sekretář distriktu 122

Pomoc v nouzi je nejhumánnější akce, která postiženému člověku nejenom pomůže, ale ubezpečí jej, že v neštěstí není sám, že někdo s ním sdílí jeho problémy a strasti. Každý z nás zná rčení – v nouzi poznáš přátele.

V letošním roce, jak je známo nám všem, postihlo Japonsko ničivé zemětřesení s následnou vlnou tsunami, která svou silou zničila vše v okruhu mnoha kilometrů od epicentra výbuchu. Další neštěstí způsobila jaderná elektrárna Fukušima, která v důsledku této katastrofy havarovala. Lidská obydlí, infrastruktura a vše, co ve svém životě považujeme za normální, jako postel, voda, elektřina, teplo atd., najednou nebylo. V mnohých rodinách chyběli nejbližší, nejdražší, kterým živel způsobil nevratnou újmu – smrt. Lidé v první fázi neštěstí zůstali sami se sebou odkázaní pouze na sebe a na svou vzájemnou pomoc. V té chvíli nikdo z nich netušil a ani nemohl tušit, že se ve světě zdvihne neskutečná vlna solidarity a pomoci. Pomohl snad každý, kdo je citlivý k neštěstí bližního způsobeného přírodním neštěstím a jeho následky.

Náš D-122 v souladu se svým záměrem pomáhat, ne prostřednictvím centrály v Oak Brooku, ale pokud možno přímo na místě, získal adresy a kontakty na místní provincii

Sendai, která byla nejvíce postižená touto katastrofou. Zde žije rodina MUDr. Beaty Shiratori, původem ze Slovenska, dcera našeho člena Tibora Bučeka, která zde má rodinu a bydlí zde spolu se svým manželem a dcerkou. Ti pro nás zajistili kontakt a zabezpečili i následnou schůzku s představiteli LC Sendai.

**„Pomohli jsme
nejpotřebnějším
přímo na místě
katastrofy.“**

Dary pro pomoc, které jste poskytli z vašich zdrojů postiženým, byly zaslány na účet lionského klubu LC Sendai-Izumi a lze konstatovat, že akce splnila svůj účel. Finanční dar byl využit ve prospěch nejpotřebnějších přímo na místě katastrofy a obdarovaný přátelský LC Sendai, který se distribucí pomoci i s naší pomocí zúčastnil, si daru velice považuje a z hloubi duše děkuje.

Naši dárci

Zbývá již jenom vyjmenovat naše kluby, které dle svých možností dary pro Japonsko poskytly.

Byly to: LC Ústí n/Lab, LC Nitra, LC Rychnov n/Kn, LC Praha první, LC Praha Orel, LC Praha Hartig, LC Praha Strahov San Giorgio, LC Pardubice, LC Rychnov n/Kn Dobromila, LC Tábor, LC Mariánské Lázně, LC Plzeň Bohemia, LC Praha Bohemia Ambassador, LC Praha, LC Plzeň City, LC Teplice a LC Bratislava Istropolis. Celková částka, kterou se podařilo soustředit na společný účet D-122, přesáhla 5000 eur a posloužila dobrému účelu.

Dárcům patří hlavně upřímné poděkování postižených lidí, kteří v krátké chvíli přišli o všechno, co patřilo k jejich běžnému životu, o domov, majetek, blízké. Darovali jste jim kromě finanční pomoci rovněž naději, že ve své situaci nejsou osamocení.

Díky všem, kdo přispěli. Jednotlivé částky nejsou důležité, podstatná a nejdůležitější je snaha pomoci. A to se v tomto případě více než podařilo. □

Guvernérská vlaječka, kterou při 91. světovém konventu LCI v roce 2008 v Bangkoku předal guvernér D-332 D Yukichi Suto Janě Flanderové, guvernérce distriktu 122

Na návštěvě v Tyfloservisu

■ Jaroslav Novotný, šéfredaktor

Tyfloservis, o. p. s., je neziskovou organizací, která se věnuje terénní a ambulantní rehabilitaci nevidomých a těžce slabozrakých lidí. V tomto roce si projekt Tyfloservis připomíná 20. výročí své existence.

Účastníci letošního brněnského konventu mají jistě v paměti zajímavé vystoupení ředitele Tyfloservisu PhDr. Josefa Cerhy. Vzhledem k tomu, že se jedná o organizaci, která se zásadním způsobem podílí na péči o nevidomé a slabozraké v České republice a navíc při své činnosti spolupracuje i s lionskými kluby, navštívil jsem sídlo společnosti v pražské Krakovské ulici a její ředitel mi ochotně poskytl potřebné informace a odpověděl na mé otázky. Na závěr setkání jsem měl i možnost prohlédnout si pražské středisko Tyfloservisu s jeho odborným výkladem.

Co předcházelo založení Tyfloservisu?

V období socialismu byly služby poskytované pro nevidomé a slabozraké osoby značně nekvalitní a nahodilé. Ambulantní služby zcela absentovaly a terénní forma služeb byla poskytována minimálně, přičemž byla zajišťována dobrovolnými instruktory, kteří nebyli náležitě vyškoleni a služby poskytovali pouze ve svém volném čase. Mnoho zrakově handicapovaných lidí proto zůstávalo bez potřebné pomoci. Já jsem vystudoval psychologii v druhé polovině sedmdesátých let, narazil jsem na aktivitu lidí kolem

Svazu invalidů, zcela tehdy dobrovolnou, nechal jsem se proškolit jako instruktor mobility nevidomých, potom jsem měl možnost tam být zaměstnán od roku 1983, ale pořád to bylo spíš jakési hobby. Svaz invalidů byl součástí Národní fronty, my jsme vykazovali počty brigádnických hodin, sběr druhotných surovin a léčivých bylin apod. jako základní úspěchy aktivity zdravotně postižených. Rehabilitace se tam dělala jen v kruhu několika nadšenců.

Jaké byly začátky činnosti Tyfloservisu?

Přišel rok 1989 já jsem měl možnost vypracovat projekt péče o nevidomé a slabozraké. V té době u nás vznikaly nové organizace, jedna z nich, Česká unie nevidomých a slabozrakých, tenhle projekt podala, on byl přijat na ministerstvu zdravotnictví. Tehdy byla velice vstřícná atmosféra ze strany státu, prvních deset let bylo spojeno se zásadní podporou ze strany ministerstva zdravotnictví, a my jsme to mohli vybudovat a rozjet projekt podle svých nejlepších představ. Počátky realizace projektu Tyfloservis sahají až do roku 1991. Projekt vznikl jako reakce na nedostatek a nízkou kvalitu služeb pro lidi se zrakovým handicapem.

Co je základem projektu Tyfloservis?

Projekt Tyfloservis v této neutěšené situaci nabídl kvalitní systém profesionálních služeb, který zrakově handicapovaným lidem poskytl podporu odborných pracovníků (instructorů rehabilitace). Významným rysem projektu je jeho celorepublikové působení, a to prostřednictvím 12 krajských ambulantních středisek ve všech krajských městech s výjimkou Pardubic. Síť středisek byla zřízena během několika prvních let existence projektu. Cílem bylo zajistit, aby instruktoři a zrakově handicapovaní lidé měli k sobě co možná nejbližší. Od samého počátku realizace projektu byly služby rehabilitace poskytovány jak ambulantní formou v rámci ambulantních středisek, tak i formou terénní, v domácím prostředí klienta. Díky terénní formě jsou poskytované služby přístupné všem zrakově handicapovaným lidem, kteří potřebují pomoc. V prvních pěti letech byl projekt realizován v rámci České unie nevidomých a slabozrakých (1991–1996), později pak v rámci Sjedenocené organizace nevidomých a slabozrakých ČR (1996–2000).

Dramaticky se snižující celková částka dotací na provoz však vedla k rozhodnutí založit samostatnou obecně prospěšnou společnost a pokusit se tak o udržení fungování služeb v nových podmínkách. Od roku 2001 proto rea-

PhDr. Josef Cerha

lizaci projektu převzala nově vzniklá společnost Tyfloservis, o. p. s.

Jaká je náplň činnosti Tyfloservisu?

Pracovníci Tyfloservisu se nevidomé a těžce slabozraké lidi snaží vybavit potřebnými informacemi a dovednostmi, aby získali dostatečnou míru samostatnosti a mohli se začlenit do běžného života. Práce s klienty probíhá formou jednorázových intervencí, kde jsou řešeny jednodušší problémy (poradenství v oblasti optických pomůcek, např. televizních kamerových lup). Výuka složitějších dovedností se odehrává v rámci dlouhodobých individuálních kurzů, které zpravidla trvají 6 měsíců až 1 rok. Dlouhodobé kurzy zahrnují nácvik sebeobsluhy (osobní hygiena, vaření, úklid, péče o dítě apod.), výcvik prostorové orientace a samostatného pohybu (nácvik chůze s bílou holí), nácvik čtení a psaní Braillova bodového písma, nácvik vlastnoručního podpisu, nácvik psaní na kancelářském stroji a klávesnici počítače, nácvik chování v různých společenských situacích, rehabilitaci zraku atd.

Vedle práce s lidmi se zrakovým handicapem se také snažíme aktivně působit na širokou odbornou i laickou veřejnost a přiblížit jí problémy, které život se zrakovým postižením přináší. Posílení tolerance veřejnosti je pro podporu integrace lidí se zrakovým handicapem zásadní záležitostí.

V jakém rozsahu poskytuje Tyfloservis pomoc nevidomým a slabozrakým?

Za celé období své existence projekt podpořil již více než 50 000 vážně zrakově handicapovaných lidí. V posledních letech poskytujeme pomoc každoročně přes 2500 různým klientům. Nejrušnějších přednášek, výstav, osvětových a zážitkových akcí atd. se během dvaceti let zúčastnilo přibližně 110 000 lidí.

Lze srovnat činnost Tyfloservisu s obdobnými organizacemi v zahraničí?

Měli jsme možnost se seznámit se situací v Nizozemsku, byli jsme svým způsobem potěšeni, že v této zemi, která je nám podobná rozlohou, po-

četem obyvatel a i tak trochu historickým postavením vedle velkých sousedů, se ten problém řešil podobně, byla tam regionální centra s terénní prací i s vybavením a rozsahem, jaké my máme. V náplni činnosti rozdíl nebyl, bylo a je to odlišné v tom, jaké prostředky a kolik pracovníků oni mají k dispozici v jednotlivých střediscích. My máme v jednom středisku tak 2–3 pracovníky a oni ve středisku, které jsem měl možnost navštívit, to bylo u Amsterdamu (amsterdamská aglomerace má asi 800 tisíc obyvatel), měli přes 20 pracovníků. My máme pro Prahu a střední Čechy, tedy pro dva kraje a nejméně milion a půl lidí, čtyři pracovníky.

Jaká je vaše spolupráce s lionskými kluby?

Nejllepší spolupráci máme s LC Plzeň City, který nám poskytuje tradiční, dlouhodobou a efektivní podporu, která započala již v roce 1993. Do současné doby evidujeme pomoc ve výši 907 000 Kč. Jedná se o výtěžek z různých akcí. Lionský klub rovněž pořádá přímá setkání nevidomých lidí a pracovníků sociálních služeb z Plzně i německého spřáteleného regionu. Práci plzeňského lionského klubu považujeme ze příklad špičkové a opravdu efektivní podpory sociální služby. U příležitosti benefičního koncertu pro Tyfloservis v prostorách Senátu v Praze jsem měl tu čest předat oftamologovi prof. Pavlu Těšínskému jako zástupci LC Plzeň City

tzv. Zvoneček vděčnosti. Spolupracujeme však na dobré úrovni i s lionským klubem v Ústí nad Labem, který nám poskytuje každoročně podporu ve výši 40–60 tisíc korun. Z ostatních lionských klubů se musím zmínit o klubech v Karlových Varech a v Brně, spolupracovali jsme i s LC Olomouc.

V jakém směru by se mohla zlepšit spolupráce s lionskými kluby?

Bylo by vhodné navázat bližší spolupráci, rezervy vidím hlavně ve vzájemné informovanosti, která by vedla ke zvýšení pochopení skutečných potřeb a možností. Ne že bychom neviděli rádi, že se přispěje například na potřeby konkrétního člověka, ale někdy se jedná o určitý nadstandard, který by postižený mohl obdržet například od státu nebo zdravotní pojistovny. Přitom se nám nedostává prostředků na zajištění základního chodu, na činnost, kterou zajišťujeme v péči o nevidomé a slabozraké a kterou žádná jiná instituce v takové kvalitě nezajišťuje.

Poskytujeme servis slabozrakým i nevidomým, ti u nás získají informace, kde a jakou pomůcku mohou získat a kolik stojí, kde na ni získají příspěvek, a my ho s tou pomůckou případně naučíme pracovat. Učíme je různým dovednostem, to je to základní, co potřebují v momentě, kdy ztratili zrak nebo kdy se jim stav zhoršil, oni prostě přijdou z nemoc-

nice a teď nevidí vůbec, potřebují se orientovat, ani ve svém bytě se kolikrát nevyznají, je to nesmírně těžké, natož na ulici, záleží na jejich schopnostech, věku, dosavadních zkušenostech, co dělali, jaké měli koníčky, práci.

**„Bojíme se, aby
20. rok existence
nebyl zároveň rokem
posledním.“**

My nepracujeme s malými dětmi nebo s vodícími psy, většinu našich klientů tvoří senioři, kteří nejsou tak atraktivní pro sponzory a pro sdělovací prostředky.

Jaká by měla být forma pomoci od lionských klubů?

Ideální je samozřejmě pomoc finanční, protože ta nám umožňuje v pravý čas nakoupit to, co je opravdu potřeba v tu chvíli. Seznam věcí, které potřebujeme, je dlouhý, vždyť například v každém středisku je cvičná kuchyňka, kterou musíme vybavit.

Mohli by vás lioni podpořit i přímou prací?

Ano, ale zcela výjimečně. Základní práci vykonávají naši odborně proškolení instruktoři, kteří pracují přímo s klientem, které učí určitým dovednostem. Kvalifikovaní pracovníci jsou naší nejcennější devizou. Neexistují školy, které by připravily pracovníky pro tuto profesi, jsou zde jen blízké profese nebo blízké typy

Dlouhodobé kurzy zahrnují nácvik sebeobsluhy – osobní hygienu, vaření, úklid, péči o dítě a podobně

vzdělání, školení si musíme zajistit sami, proškolení přitom trvá nejméně dva roky. Pomoc by nám mohla být poskytnuta v oblasti organizační, při prezentacích naší činnosti, případně ve formě poradenství. Máme například dvanáct středisek v různých krajích, v každém kraji jsou přitom různé požadavky ať již od státních orgánů, nebo v oblasti bankovníctví apod.

Jaké jsou další perspektivy činnosti Tyfloservisu?

Jsme rádi, že se nám podařilo vybudovat a udržet systém profesionálních služeb, které jsou svým rozsahem a kvalitou v rámci České republiky jedinečné a v tuto chvíli nezastupitelné. Současná finanční situace ale bohužel nastoluje otázku, zda bude naše služba i nadále udržitelná. Bojíme se, aby 20. rok existence nebyl zároveň rokem posledním. Příspěvek státu na naši činnost se snižuje, potřebovali bychom 19–20 milionů korun ročně, což se zdá být hodně, ale když musí-

me udržovat provoz dvanácti ambulančí po celé republice, není to tolik. Předloni jsme ale dostali 8 milionů, loni čtyři, letos dva... Stát se občas tváří, že péče o nevidomé a slabozraké je náš problém, že je naše věc, kde sehnat prostředky na rehabilitaci osleplého člověka.

Samozřejmě si vážíme podpory každé instituce a rozhodně i takové s pověstí, jakou má lionské hnutí. To musíme vysoce ocenit a pomoci lionů si hluboce vážíme. □

Oslava 20. výročí Tyfloservisu v Plzni

■ František Lošan, LC Plzeň City

Letos oslavuje Tyfloservis 20. výročí péče o osoby s těžkým zrakovým postižením. Pracovníci Tyfloservisu se zaměřují především na realizaci sociální rehabilitace nevidomých a slabozrakých nácvikem chůze s bílou holí, výukou čtení a psaní bodovým písmem a nácvikem běžných každodenních samoobslužných činností.

Výcvik probíhá nejen ve středisku Tyfloservisu v Plzni, ale velice často v domácím prostředí nevidomých i v odlehklých oblastech Plzeňského kraje, což je velice finančně náročné.

Lions Club Plzeň City od roku 1997 podporuje Tyfloservis pravidelnými finančními dary. Zpočátku to byly dary z prodeje svařeného vína v předvánočním období, později výnosy z tomboly při reprezentačních lionských plesích a pomoc při organizaci akce Bílá pastelka. Od roku 2008 přibyla další akce – pořádání hudebního matiné pro zrakově postižené a nevidomé s pohoštěním, vše je v režii našeho LC.

Letos jsme pořádali 4. hudební matiné v nových prostorách Dvořákovy síně Hudebního domu v Plzni, ve kterém sídlí klavírní oddělení Konzervatoře Plzeň. Na matiné vystoupili dva mimořádně nadaní studenti konzervatoře. Klavírista Jan Šimandl, který absolvoval dvě úspěšná koncertní turné po Japonsku a Švédsku a je vítězem několika klavírních soutěží. V jeho podání jsme vyslechli kompletní provedení 24 Chopinových preludií. Ve druhé polovině koncertu zaznělo pět skladeb pro akordeon v podání Petra Vacka,

kteří rovněž vystupoval v zahraničí a je vítězem několika národních soutěží.

Koncertu se zúčastnilo 35 nevidomých s doprovodem i s vodícími psy. Byli pozváni i návštěvníci z Karlovarska. Přítomni byli také němečtí přátelé – liony z LC Aue-Schwarzenberg. Shromáždění pozdravila hraběnka

pravidelné finanční podpoře může Tyfloservis realizovat i návštěvní edukační službu v rodinách nevidomých i mimo území Plzně. Účastníci matiné vyjádřili své vřelé poděkování za prožití krásného sobotního dopoledne.

Stalo se tradicí, že pro klienty Tyfloservisu poskytujeme před koncer-

Členové LC Plzeň-City a hosté, uprostřed hraběnka Mathilda Nostitzová

Mathilda Nostitzová, která byla nadšená aktivitami našeho LC. Vedoucí Tyfloservisu v Plzni, Mgr. Martina Hrdonková, přijala náš finanční dar v hodnotě 35 000 Kč a připomněla, že Tyfloservis dosud obdržel od našeho klubu celkem 907 000 Kč. Díky této

tem coffee brunch. Po koncertu bylo připraveno pohoštění ve formě rautu a neformální vzájemná setkání nevidomých, lionů a hostů s účinkujícími.

Úspěšný průběh 4. hudebního matiné byl důstojnou oslavou 20. výročí Tyfloservisu. □

Tyflokabinet České Budějovice

■ Jan Steringa, LC České Budějovice

Jsem ředitelem společnosti Tyflokabinet a je mi velkou ctí představit vám tuto společnost, ve které působím již třetím rokem.

Tyflokabinet je obecně prospěšná společnost, která působí ve sféře sociálních služeb a je zaměřena především na služby pro zrakově postižené. I tento fakt pomohl tomu, že jsem se stal lionem a hrdě mohu nosit v klopě saka klubový odznak a být součástí největší humanitární organizace na světě, věnující se především zdravotně postiženým. V současné době zastávám funkci klubového sekretáře. Právě toto provázání českobudějovického Lions Clubu a Tyflokabinetu přes mou osobu znamenalo pro obě organizace mnoho. Asi nejdůležitějším projektem je dnes velmi známý a všude skloňovaný projekt Lions Eye, kterému bylo věnováno mnoho prostoru v minulém čísle našeho bulletinu. Kromě screeningu zrakových vad u předškoláků se věnujeme především sociálním službám. Jedná se o odborné sociální poradenství, sociální rehabilitaci a průvodcovské služby. Naše společnost působí celokrajsky a služby využívají klienti z celých jižních Čech.

V ostatních regionech ČR působí podobná zařízení a nesou název Tyflocentrum. Jedinou výjimkou je českobudějovický Tyflokabinet, který se názvem odlišuje zejména proto, že byl založen před 16 lety jako první, pokusné středisko Svazu nevidomých a slabozrakých, předchůdce nynější SONS. Tato střediska, která byla nejprve organizačními složkami celorepublikové organizace, se po roce 2000 osamostatnila a nyní žijí vlastním životem a jsou samostatnými právními subjekty jako o. p. s.

Některá Tyflocentra jsou velká, jiná malá. Vždy záleží na místní poptávce po službách a odbornosti střediska. Českobudějovický Tyflokabinet zaměstnává deset pracovníků a mohu hrdě prohlásit, že se řadí mezi špičkové pracoviště, nyní se statutem klinického pracoviště Jihočeské uni-

verzity. To umožňuje velice dobrou spolupráci s vědeckou institucí a přináší možnost budoucím sociálním pracovníkům realizovat na našich pracovištích odbornou praxi a získávat tak důležité zkušenosti pro svůj budoucí profesní život.

Kurzy Tyflokabinetu

Těžiště našich služeb je v oblasti kompenzačních pomůcek, tedy nástrojů a technologií, s jejichž pomocí může zdravotně znevýhodněný člověk žít kvalitní život a vyhne se tak sociální izolaci. Největší zájem je dnes o kompenzační pomůcky na bázi osobního počítače. Takový počítač může být vybaven nejrůznějšími technologiemi. Od programů na zvětšování a trans-

jednání pomůcky u dodavatele. Poté uživatele čeká zpravidla dlouhodobý kurz obsluhy této pomůcky. Bez absolvování kurzu by byl počítač pro uživatele pouze drahou hračkou. Kurzy realizujeme v našich učebnách, nebo naši lektori za žáky dojíždějí domů. Výuka doma je výhodnější zejména v tom, že se žák cítí ve svém domácím prostředí lépe a má pocit jistého bezpečí. Snadněji zvládá překážky ve výuce a náročná výuková látka jej ve srovnání s klasickou výukou v učebně tolik nezatěžuje.

Kurzy jsou velmi důležité pro mladé studenty. S pomocí vhodně nakonfigurovaného počítače může i nevidomý uživatel pracovat podobně jako zdravý uživatel. Student má například

Prázdninový rekondiční pobyt pro zrakově postiženou mládež

formaci obrazu po hlasový výstup se syntézou řeči, která k nevidomému uživateli promlouvá a popisuje dění na obrazovce. Tyto technologie jsou velmi finančně náročné a kompletní sestava vybaveného počítače stojí mnohdy přes sto tisíc korun.

Naším úkolem je pomoci zájemci získat tuto pomůcku, od vyplnění žádosti na poskytnutí příspěvku od příslušného sociálního odboru až po ob-

možnost pomocí skeneru digitalizovat učebnici, přičemž speciální program naskenovaný list rozpozná a převede do běžného textového formátu. Odečítací program pomocí hlasové syntézy text přečte, nebo se text zobrazí na takzvaném braillovém řádku, což je malá lišta, z níž vystupují drobné body skládající znaky Braillova hmatového písma. Žáci díky těmto technologiím mohou získávat adekvátní vzdělání

a lépe se tak v budoucnu uplatnit na trhu práce. Já osobně mám zkušenosti s několika nevidomými žáky, kteří v současné době studují vysokou školu a jsou velmi úspěšní. Ztráta zraku totiž neznamená omezení intelektu a pomocí vhodných technologií lze

poškozený zrak zčásti nahradit právě kompenzační pomůckou.

Mezi naše další aktivity patří například kurz arteterapie pro zrakově postižené seniory nebo realizace prázdninových rekondičních pobytů pro zrakově postiženou mládež. Je

toho mnoho, čím se naše společnost zabývá. O to více mne těší, s jakým nasazením se této náročné práci s postiženými lidmi moji kolegové věnují. Neustále mne to ujišťuje o tom, že práce v sociální sféře je skutečně posláním. □

Oslavy 20. výročí LC Karlovy Vary

■ Jaroslav Štekl, PDG

V sobotu 9. července 2011 oslavili členové občanského sdružení Lions Club Karlovy Vary 20. výročí Charter Night, přesněji řečeno 20. výročí svého založení. LC Karlovy Vary patří mezi nejstarší kluby D 122 a v současnosti má 36 členů. Členové sdružení jsou zaměřeni zejména na pomoc zrakově postiženým dětem.

Oslavy se zúčastnilo 80 hostů, mezi nimiž byli především členové 13 Lions Clubů z Čech a Slovenska, 2 Lions Clubů ze SRN, představitelé politického a společenského života, např. za Karlovarský kraj se zúčastnil Mgr. Martin Havel, náměstek hejtmána pro ekonomiku, legislativu a informatiku, a zástupci subjektů, kterým je ze strany sdružení Lions Club K. Vary poskytována pomoc.

V čestném předsednictvu zasedli vedle prezidenta klubu MUDr. Oldřicha Vastla také první PDG JUDr. Vojtěch Trapl a předchozí guvernér PDG JUDr. Oldřich Choděra. Nepřítomného DG René Hudzoviče zastoupil I. VDG Ing. Petr Jaroš. Průběh oslav organizoval a slavnostním večerem provedl přítomné hosty PDG MVDr. Jaroslav Štekl, jeden z členů LC K. Vary.

Oslavy výročí probíhaly již od rána návštěvou sklárny „Moser“, muzea výrobce likéru „Jan Becher“, podzemí „Vřídelní kolonády“ a prohlídkou lázeňského území města Karlovy Vary. Od 17 hodin pak započal vlastní slavnostní ceremoniál v reprezentativních prostorách hradu Loket. Byli zde představeni zakládající členové, jimž byla udělena ocenění za přínos pro hnutí lionů a dále pak i ti členové sdružení Lions Club Karlovy Vary, kteří se svou prací nejvíce přičinili o dosažení dobrých výsledků

sdružení, v rámci poskytování pomoci potřebným.

Bylo konstatováno, že sdružení Lions Club Karlovy Vary kromě faktické pomoci rozdělilo mezi potřebné částku přesahující 2 500 000 Kč. Mezi nejvýznamnější dary náleží částka 1 100 000 Kč na pořízení moderního diagnostického zařízení pro oční oddělení nemocnice v Sokolově, 200 000 Kč na pomůcky pro nevidomou dívčinku, která krátce po narození zůstala pouze v péči matky a nad

„Karlovarští lioní – pramen pomoci.“

kterou převzalo sdružení Lions Club K. Vary patronát (jmenovitě Šárka Poláčková), 200 000 Kč na nábytek a nájemné startovacího bytu pro Dětský domov v Ostrově, 120 000 Kč na pořízení diagnostického zařízení pro organizaci Správa zdravotních a sociálních služeb Cheb (dříve Stacionář po děti s očními vadami), která vyšetřuje zrak předškolních dětí v rámci programu „Koukají na nás správně?“, 100 000 Kč na provoz pro SONS, pobočka Cheb, 70 000 Kč na knihy pro nevidomé pro příspěvkovou organi-

zaci Krajská knihovna Karlovy Vary, 65 000 Kč na elektronický zápisník pro nevidomého studenta vysoké školy Tomáše Vrchlavského, 65 000 Kč na provoz pro sdružení nevidomých „Tyfloservis“, 50 000 Kč na pomoc obětem zemětřesení pro UNICEF, 47 000 Kč na podporu sportovní činnosti handicapovaných dětí pro občanské sdružení Kontakt Bb.

Je potřeba si uvědomit, že uvedené peněžní prostředky obstarali členové sdružení Lions Club Karlovy Vary svou vlastní činností, která spočívá v organizování akcí, které jsou zdrojem příjmů sdružení a které jsou v plné výši přerozděleny potřebným. Výdaje na vlastní provoz sdružení Lions Club K. Vary hradí členové z příspěvků.

Mezi nejznámější akce patří tenisový turnaj Lions Cup Karlovy Vary a golfový turnaj Lions Golf Cup. V minulosti to byl i prodej svařeného vína o Vánocích a pořádání koncertů vážné hudby.

Od 20 hodin následoval slavnostní raut s doprovodným programem. Oslavy 20. výročí Charter Night byly hosty označeny za povedené. Jediným stínem byla kolize se slavnostním zakončením 46. MFF K. Vary, což mělo za následek menší účast představitelů politického a společenského života města Karlovy Vary a Karlovarského kraje, kteří samozřejmě dali přednost zakončení festivalu. □

LC Plzeň Bohemia slaví 15 let činnosti

■ Jana Flanderová, PDG

Plzeňský dámský klub LC Plzeň Bohemia oslavil 9. září 2011 své 15. narozeniny. Do světového společenství byl přijat 20. srpna 1996, jeho sponzorským klubem byl LC Plzeň City. V současné době má klub 26 členek různých profesí, které usilují o to, aby byly svému městu prospěšné a aby byly opravdovou součástí velké lví rodiny.

Slavnostní večer to potvrdil. Zúčastnili se vzácní hosté – guvernér René Hudzovič, IPDG Oldřich Choděra, sekretář distriktu Anton Gerák, regionální chairmani ČR a SR, členové kabinetu a zástupci 14 lionských klubů, dále primátor města Plzně Martin Baxa, radní Plzeňského kraje Dr. Václav Šimánek, představitelé Plzeň 2015 – Evropské hlavní město kultury, sponzoři i obdarovaní a blízcí lionští přátelé.

Sál byl krásně vyzdoben vlajkami LCI, ČR, SR a EU, lionskými vlajčkami, k nahlédnutí byly čtyři pečlivě dopřilňované kroniky a také četná vyznamenání a uznání, které klub obdržel. Obdiv sklízela videokamera Plusoptix na vyšetření zraku dětí v mateřských školách, která byla zakoupena za velké finanční podpory Plzeňského kraje.

Za zvuku lionské hymny vstoupil pan guvernér René Hudzovič, zazněla česká a slovenská hymna. Všichni zaujali svá místa a slavnostní večer byl zahájen. Soubor KoMar zazpíval několik

krásných známých písní. Panu guvernérovi a všem přítomným byly představeny zakládající členky klubu Jana Kovářová a Vladimíra Pugnerová, které obdržely čestnou plaketu a kytič. Každá členka obdržela od pana guvernéra pamětní list s poděkováním a růží. Pan guvernér velice kladně hodnotil činnost plzeňských lvic, stej-

„Plzeňské dámy podporují děti.“

ně tak hovořil IPDG Oldřich Choděra. Každý se zájmem poslouchal vystoupení prezidentky klubu Emy Štěpánkové, která hovořila nejen o historii, ale o současných akcích a o nových činnostech, které klub chce realizovat. Poděkovala sponzorům a předala jim list s poděkováním za dlouhodobou

podporu projektů lionského hnutí. Za dobu 15 let klub daroval nebo zprostředkoval dary zrakově postiženým a jinak handicapovaným v hodnotě 2,6 mil. Kč.

Paní prezidentka převzala od zástupce hejtmána, radního Plzeňského kraje Dr. Václava Šimánka, šek na 250 tisíc Kč jako finanční podporu při zakoupení videokamery Plusoptix, což bylo přijato s velkým potleskem. Členky v březnovém pilotním projektu ukázaly, jak je důležitá péče o zdravé oči dětí předškolního věku. Krátce na téma projekt Lví očko pohovořila ještě Jana Flanderová.

V průběhu večera byla rovněž oceněna Lenka Rýdlová s těžkým zrakovým postižením částkou 10 000 Kč. Ocenění je vždy předávané na velkém koncertu s Plzeňskou filharmonií (tentokrát 30. září 2011), vzhledem k jejímu vycestování byla částka předána již v tento slavnostní večer.

Po tomto bloku vystoupil primátor města Plzně Martin Baxa s poděková-

Primátor Plzně Martin Baxa

Radní Plzeňského kraje Václav Šimánek a Ema Štěpánková

ním za pomoc, kterou klub nezištně dává občanům města. Dále následovalo vystoupení zástupců 14 klubů s vřelými a vtipnými zdravicemi a také krásnými dary. Byla to skvělá přehlídka pohotových noblesních a moderních lidí, kteří jsou vizitkou lionského hnutí!

Po ukončení této hlavní části programu byl otevřen raut a zazněla hudba se známým Duem Klasik J. Ježkem a J. Špelinou. Protože jsme klub moderní, připravily jsme pro účastníky i moderní překvapení, slečna Brigitte pobavila všechny přítomné. Tanec a zpěv zakončil krásný večer, kterým nás provázel příjemně Jiří Hlobil.

Děkujeme všem lionům za návštěvu v Plzni, bylo nám s vámi dobře a lví rodina se opět rozrostla a posílila své dobré vzájemné vztahy.

Závěrem připomenou to, co již znáte:

Stěžejními akcemi LC Plzeň Bohemia v současné i v nadcházející době jsou koncerty s Plzeňskou filharmonií při příležitosti Světového dne zraku vždy v říjnu, dále jarní koncerty Vlídny tmavomodrý svět ve spolupráci se Západočeskou galerií a červnové garden party. Plně se věnujeme Lvímu očku.

Vladimíra Pugnerová a René Hudzovič, DG

Z historie klubové činnosti je zřejmé, že v každé době dámy podporovaly děti, a to zejména děti se zrakovým postižením ve Speciální škole pro slabozraké. Pomoc poskytly rovněž Oční klinice Plzeň, Knihovně pro nevidomé, Středisku rané péče, stacionáři Jitřenka, Pomocným tlapkám, autistické tř. FN Plzeň aj. □

Výměna mládeže v roce 2011

■ Zlata Chebeňová, zmocnenec pre výmenu mládeže, Ivan Kubáň, riaditeľ Suncamp Piešťany

Výměna mládeže je životmeniacou skúsenosťou. Túto vetu možno nájsť na medzinárodnej stránke a bezpochyby to platí, pretože to potvrdzujú aj správy z výmenných pobytov, ktoré píše deti po skončení pobytu.

V minulom roku si mohlo pobyt v rodinách a v kempoch v zahraničí vyskúšať 71 študentov z nášho distriktu v 24 štátoch sveta. Najviac je obľúbená Európa, ale zážitky majú napríklad aj z Indie, Japonska, Hongkongu či Francúzskej Guyany.

Hlavným prínosom troj- až štvortýždňového pobytu v zahraničí je vždy pobyt v rodine, pretože je možné nahliadnuť nielen obrazne, ale aj doslovne do kuchyne príslušného národa. Cestovné kancelárie určite takúto možnosť neponúkajú. Každodenný život v rodine v ktorejkoľvek krajine umožňuje študentovi vidieť každodenný život, ale núti ho byť aj otvorený a tolerantný novým, alebo pre nás niekedy neobvyklým zvykom.

Samozrejme niekedy môžu nastať aj nie príjemné situácie v súvislosti s komunikáciou v cudzom jazyku, ale na druhej strane nastali prípady, keď sa po skončení pobytu navštevujú nielen študenti, ale aj ich rodiny. A vtedy môžeme s uspokojením povedať, že sme prispeli k nášmu hlavnému heslu a prispeli sme k porozumeniu medzi národmi.

„Po skončení pobytu sa navštevujú nielen študenti, ale aj ich rodiny.“

V dňoch 17. až 31. júla 2011 sa uskutočnil medzinárodný letný kemp mládeže LCD-122 pod názvom „Lions International Youth Suncamp Piešťany 2011“. Letný kemp organizoval Distrikt 122 Česká a Slovenská republika a jeho konaním bol poverený Lions Club Piešťany.

Kempu sa zúčastnilo dvadsaťsedem mládežníkov (ďalej kemperi) zo sedemnástich štátov z celého sveta, ktorí

boli po prvom týždni doplnení o ďalších dvoch. Kemp bol umiestnený tak ako v predchádzajúcom roku v Hotlovej akadémii Ludovíta Wintera (ďalej HA). Výhodnosť tejto voľby sa potvrdila najmä pri nepriaznivom počasi, kedy boli vo väčšom rozsahu využívané priestory HA (telocvičňa, internetová študovňa a pod.). Na celý

pobyt bol vypracovaný program, ktorý svojou variabilitnosťou spĺňal všetky kritéria. O plnenie programu sa spolu s kempermi podieľali traja asistenti, z toho jeden z Českej republiky a dvaja zo Slovenska. Dohľad nad celým kempom mala vedúca kempu pani profesorka Grúňová, riaditeľka HA. Jej pedagogické schopnosti sa naplno prejavili pri každodennom kontakte s mladými ľuďmi. Treba

Pred zámkom v Bojniciach

zdôrazniť, že tento ročný kemp bol poznamenaný nepriaznivým počasím. Práve toto počasie neumožnilo absolvovať splav Váhu, ktorý už tradične patrí k najzaujímavejším. Okrem oboznámenia sa s miestom pobytu – kúpeľným mestečkom Piešťanmi (výlet loďou, prehliadka vláčikom Kúpeľného ostrova) sme v rámci programu kemperom ukázali hlavné mesto SR Bratislavu. Pri návšteve Bratislavy navštívili Primaciálny pa-

lác, Parlament SR a prešli sa starou Bratislavou. Navštívili Bojnice, prehliadli si zámok, zoo a navštívili kúpalisko. S veľkým ohlasom sa stretlo vodné lyžovanie v Piešťanoch v Ratnovskej zátokke, ktoré sme aj zopakovali. Kúpanie si užili vo vodnom svete v Galante.

Kemperí v Tatrách

Samostatnou kapitolou v programe kempu bola návšteva Vysokých

Tatier, ktorá bola rozvrhnutá na tri dni. V rámci prehliadky Vysokých Tatier si prezreli známe centrá – Tatranská Lomnica, Starý Smokovec a Štrbské pleso. Absolvovali bobovú dráhu v Oščadnici. Na tretí deň splavovali Dunajec na pltiach a v goralskej reštaurácii im bol ponúknutý obed zo slovenských špecialít, ktorý mal veľký úspech. Pri ceste naspäť si ešte prezreli chrám sv. Jakuba v Levoči. V programe sme nechali dostatok priestoru na voľný čas, aby mohli ísť na diskotéku, bowling a pod. V rámci „sami seba“ kemperi pripravili večer Talent šou s vecnými odmenami pre víťazov. Jeden z večerov venovali súťaži „Miss kempu a Mister chľapaté nohy“. Priebeh kempu nebol narušený žiadnou udalosťou a v sobotu 30. júla pred večerou bol oficiálne ukončený. Samozrejme, že lúčenie býva vždy najťažšie, o čom svedčia slzy na tvárach všetkých účastníkov kempu. V nedeľu za príspevania členov piešťanského LC boli účastníci podľa harmonogramu prevážaní na železničnú a autobusovú stanicu. Treba spomenúť, že preprava v rámci Piešťan bola zabezpečovaná za príspevania členov LC Piešťany vlastnými osobnými autami, za čo im patrí veľká vďaka. □

Ako som spoznal pána Guinnessa

■ František Benko

Rozhodol som sa, že chcem vidieť Írsko. Zdalo sa mi ako krásna krajina s peknou prírodou a úžasnými ľuďmi. Ale, ako na to? Známym tam nemám a zorganizovať si vlastný výlet by nemalo ten efekt. Napadlo mi, moja teta je členkou Lions Clubu.

Jednou z ich aktivít je aj organizovanie kempov pre mladých a výmenných pobytov. Ešte koncom minulého roku som si vyplnil a podal prihlášku a čakal. Dostal som kladnú odpoveď. Bolo potrebné napísať list rodine, u ktorej budem istý čas bývať. Pobyt je totiž rozdelený na dve časti. Ako prvé je program s rodinou a následne na to sa všetci účastníci stretnú v medzinárodnom kempe, kde spolu strávia zvyšok času. Pár týždňov pred odchodom vznikla na

Facebooku skupina pre všetkých účastníkov kempu. Bol to úžasný nápad, ako sa spoznať a zohrať ešte pred tým, ako sa stretneme. Naozaj sa nám v Írsku komunikovalo ľahšie.

Islo so mnou ešte jedno dievča. Prvýkrát sme sa stretli ráno pred odchodom na letisko. Po vyzdvihnutí batožiny sme sa vybrali nájsť lionov, ktorí nás mali čakať na Dublinskom medzinárodnom letisku. Úspešne. Keď sa nás nazbieralo viac, jeden z lionov nás dodávkou

rozviezol k našim host-rodinám. Všetci sme bývali v mestečku Ashbourn, od Dublinu vzdialeného niečo cez desať kilometrov. Večer sme mali zoznamovaciu párty, v rámci ktorej nám pár ľudí prišlo ukázať dravé vtáky žijúce v Írsku. Medzi inými aj sovu vysokú asi meter s prenikavo oranžovými očami, jastraba a orla. Všetko to boli majestátné vtáky. Mali sme takisto veľmi dobrú možnosť navzájom sa bližšie spoznať a porozprávať.

Býval som v úžasnej rodine. Mali pekný moderne zariadený dom so záhradou a parkoviskom. Tu som prvý krát ochutnal slávne írské pivo Guinness. Spočiatku mi nechutilo, ale keď som si zvykol na jeho špecifickú chuť, zdalo sa mi veľmi zaujímavé. V nedeľu ráno sme vstali, išli na svätú omšu a mali raňajky. Celý deň sme sa rozprávali a vymieňali si postrehy z našich rozdielnych krajín. V rodine so mnou bývala aj dievčina z Turecka, tak to bol zaujímavý rozhovor. Večer sa k nám pripojili ešte ich dcéra so snúbencom. Pobyť v rodine bol príjemný, no možno trochu krátky. Zo začiatku sme si Dublin veľmi neužili. To mal byť náš program až na budúci týždeň. Teraz sme už sedeli v autobuse.

Náš cieľ? Mesto Waterford vzdialené od Dublinu asi 100 kilometrov. Videli sme pekné historické centrum mesta a prechádzali sme sa jeho uličkami. Počas nasledujúcich pár dní sa stal východiskovou stanicou pre naše cesty na rôzne miesta. Medzi inými sme navštívili mesto Cork, ktoré nás zaujalo starobylým centrom, ktoré bolo na ostrove a viedlo doň nespočetne veľa dopravných aj peších mostov. Dozvedeli sme sa aj o pestrej minulosti mesta, ktorá siaha až do 6. storočia. Veľmi sa mi zapáčila univerzita v Corku. Niektoré staršie budovy sa podobali na starý zámok, no na jej pozemku stáli aj novšie budovy a krásna kaplnka, v ktorej bývalí študenti zvyknú mávať svadby. V Corku je aj krásna katedrála.

Ďalšie bolo na pláne mesto Kinsale. Je to malé malebné mestečko, v jeho prístave kotvilo veľa krásnych lodí a jacht. Neďaleko Kinsale sa nachádza pevnosť Charles Fort. Tu sme mali príležitosť dozvedieť sa aj o vtedajších pomeroch vojakov a mohli sme vidieť ich životnú úroveň, podľa stavieb, v ktorých žili. V meste Waterford sa práve odohrával festival plachetníc (long-ship festival), ktorý sa opakuje každé štyri roky. Mali sme možnosť vidieť niekoľko desiatok malých aj veľkých plachetníc z celého sveta. Boli tu námorníci od Austrálie až po USA, ale najväčšia loď

„Čas ubehol ako Guinness, kontakty ale zostali.“

v prístave bola zo Španielska. Mestom prešla aj prehliadka posádok týchto lodí. Nechýbal ani zábavný park, kde sme stihli nechať pár eur. Dni vyhradené pre Waterford sa naplnili a ukázali ako Guinness v orosenom pohári, keď sa nechá chvíľu odstáť predtým, ako sa pije.

Cesta do Dublinu nebola už taká dlhá ako tá z neho. Všetci sme sa už poznali a rozprávali sme sa. V Dubline sme bývali v campuse Dublin City University (DCU). Je to úžasné miesto, z ktorého študentský život len tak srší.

Na veľkej ploche sa tu nachádzajú samotné budovy komplexu DCU, ubytovacie priestory pripomínajúce skôr hotel než internáty, aké poznáme z nášho prostredia, ďalej tu nechýbajú reštaurácie, bary či kaviarne. Tomu všetkému dominovala obrovská knižnica určená pre potreby študentov.

Jeden deň sme sa vybrali na prehliadku mesta. Videli sme rôzne historické pamiatky, sochy a stavby. Jednou z nich bola aj Trinity College, jedna z najstarších univerzít. Centru Dublinu dominuje vysoký stĺp zakončený ostrou špičkou. Nedožvedel som sa síce, z akého dôvodu tam stojí, ale je to vynikajúci orientačný bod. Navštívili sme aj novootvorené Národné múzeum Leprechaunov. Sprievodkyňa múzea nám položila základné otázky týkajúce týchto malých bytostí a mohli sme začať s prehliadkou. Celú dobu nás sprevádzala zvláštna a fascinujúca atmosféra, keď sme prechádzali rôznymi zákutiami a chodbami. Dozvedeli sme sa množstvo zaujímavých vecí o írskej mytológii a nakoniec sme mali nakresliť niečo, čo nás najviac upútalo. Najlepšiu kresbu zverejnili na ich internetovej stránke. Súťaž som vyhral so svojou kresbou malej víly a potešil som sa zelenej ceruzke s logom múzea, ktorú som získal.

Čas, ktorý sme tu strávili, ubehol ako Guinness vypitý po dlhom dni strávenom pozeraním pamiatok a nakupovaním, ani sme sa nenazdali a bolo to tu. Posledný deň sme mali každému napísať list, alebo aspoň krátky odkaz. Tieto správy sme mali čítať až doma, prípadne cestou v lietadle. Každému som napísal tri až štyri vety a nakreslil malý obrázok, jeho portrétik. Ja som dostal veľa listov, ktoré boli všetky krásne. Čítal som ich cestou späť. Bolo mi smutno, ale aj som bol rád, že som niečo také vôbec mohol zažiť. Spoznal som krásny kus sveta, ostrov, na ktorom žije milý a prívetivý národ s pestrou kultúrou a tradíciami a s nádhernou vždy zelenou prírodou. So všetkými ľuďmi z kempu som ostal v kontakte. Či už cez Facebook, alebo cez e-maily a samozrejme cez Skype. A ešte jedna vec, čo mi to dalo. No predsa vychladeného Guinness... □

Československá Lions sůtaž vo varení gulášu 2011, Jankov Vršok

■ Tomáš Zajac, sekretár 1. LC Bratislava

Dňa 27. 8. 2011 sa na Jankovom Vršku pri obci Uhrovec konal 2. ročník súťaže vo varení gulášu.

Podmienkou pre súťažiacich bolo vytvoriť družstvo s minimálnym počtom dvoch a maximálnym päť súťažiacich osôb. Organizátor a vyhlasovateľ súťaže 1. LC Bratislava zabezpečil miesto, priestory v hoteli Partizán, drevo, chlieb, misky, lyžice, servítky, ozvučenie, občerstvenie a všetky podmienky pre dobrú náladu.

Súťažné družstvá museli okrem dobrej nálady priniesť kotlík, mäso, ingrediencie a všetky ostatné potreby na navarenie toho najlepšieho gulášu.

Tento ročník sprevádzalo krásne slnečné počasie a vďaka nápadu zorganizovať súťaž počas krajských osláv Slovenského národného povstania, kedy je na Jankovom Vršku množstvo ľudí, sa náš guláš, predávaný za symbolický príspevok 2,80 eura vrátane piva alebo kofoly, rýchlo míňal.

Z 8 súťažných družstiev sa na 1. mieste umiestnili „Divoké Kočky“. Víťazi boli odmenení kotlíkmi, sek-
tom, pamätnou plakitou, všetky druž-

stvá obdržali diplom a veríme, že okrem týchto ocenení si všetci účastníci odniesli pekné zážitky a spomienky. Odmenou pre nás všetkých však bolo stretnutie v kruhu priateľov, nadviazanie nových vzťahov a v neposlednom rade malý výťažok.

Pre členov súťažných družstiev bolo pripravené ubytovanie v htl. Partizán priamo na Jankovom Vršku, aj sobotné posúťažné večerné posedenie, kde sa po namáhavom varení a krátkom odpočinku všetci stretli, zabavili, zaspievali, porozprávali sa a vytancovali pri hudbe a výbornom občerstvení.

Pevne veríme, že prijmete naše pozvanie na spoločné stretnutie a táto výborná akcia sa stane tradíciou pri stretávaní lionov a ich prívržencov.

Už teraz pripravujeme 3. ročník Československej Lions súťaže vo varení gulášu, ktorá sa bude konať koncom mesiaca augusta – počas osláv SNP, kedy je na Jankovom vršku veľká návštevnosť, čím zvýšime

atraktivitu podujatia, ako aj výťažok z tejto aktivity, aby sme mohli naplňovať naše motto „We Serve“.

Ema Štěpánková za kolektív súťažného družstva 4LC Mix:

Jelikož jsem se nemohla zúčastnit 1. ročníku Československé lionské soutěže ve vaření guláše a velmi se mi tento nápad chlapců z LC Bratislava Prvý, Jožka Škultétyho a Tomáše Zajace, líbil, chtěla jsem se za každou cenu zúčastnit druhého ročníku. Nepodařilo se mi sestavit družstvo z mého vlastního klubu, ale věděla jsem o tom, že zájem o účast na této nápadité akci projeví také pánové z LC Praha Bohemia Ambassador – Vojta Trapl, Olda Choděra a Tono Gerák. Tito mí skvělí přátelé mě vzali do party, a tak jsem se rozhodla, že to naše vznikající družstvo ještě vylepším něžnou Hankou Morkos z LC Praha Strahov San Giorgio. Mezitím se Mirka Choděrová a Zdeňka Geráková staly členkami nově vznikajícího LC Praha Ladies, a tak jsme měly v družstvu zastoupení hned čtyř českých lionských klubů. Pak už stačilo jen vymyslet název 4LC Mix, nechat vyrobit reprezentační dresy (trička), sehnat tradiční kotel, velkou vařečku, obstarat kvalitní suroviny a mohli jsme v plné síle vyrazit. Jaká síla myšlenky na uvaření nejlepšího guláše nás spojovala, dokládá i to, že naše posádky, mířící směrem Jankov Vršok, se v jednom momentě sešly na benzínové pumpě ve Starém Hrozenkově!

Atmosféra byla vynikající, počasí nám chlapci objednali skvostné, poskytli zázemí, stoly, židličky, slunečníky, dřevo, chléb atd., především však svůj obrovský a nakažlivý

4LC Mix v akci

entuziasmus. Vařili jsme jako o život, úkoly byly perfektně rozděleny, nikdo nezahálek a všichni přikládali ruku k dílu s radostí a umem sobě vlastním. A tak naše spojené družstvo v čele s šéfkuchařem Tondou Gerákem uvařilo svůj v historii první společný guláš, který dle našeho názoru neměl mezi ostatními konkurenci.

I když jsme se snažili ostatní družstva rozptylovat nabízenými škvarky a chleby se sádlem a cibulí, stejně

tak jako výbornou moravskou slivovicí a tímto způsobem jsme intenzivně působili na porotu, nezvítězili jsme. Kvalitu našeho guláše však ocenili kolemjdoucí a byli jsme první, kdo měl prázdný kotel a všechnen guláš vyprodán. Z tohoto důvodu recept na guláš neprozradíme a budeme ve vaření pokračovat tak dlouho, dokud i odborná porota neuzná naše kvality a nezvítězíme. Naším cílem totiž je kromě ušlechtilého „zúčastnit se“ rovněž „zvítězit“, protože si klademe

jen ty nejvyšší cíle. Jsme však vděční organizátorům za jejich velkorysost a udělení ocenění za to, že jsme přijeli z největší dálky.

Díky lionům z LC Bratislava Prvý, především však Jožkovi a Tomášovi za úžasný nápad, pohostinnost a výbornou náladu, která po celý víkend na Jankovom Vřšku panovala. Určitě se vrátíme a byli bychom rádi, kdyby se této krásné akce účastnilo více lionských družstev z obou našich republik. □

Pardubičtí lioni na podzimním výletu

■ Vladimír Němec, prezident LC Pardubice 2011/12

Již tradicí se staly podzimní výlety pardubických lionů do přírody a za krásami Čech. Tentokrát to bylo trochu jiné. Prvním cílem zářijového výletu byla Speciální škola v Moravské Třebové.

S touto školou spolupracujeme již mnoho let a jejich úsilí pomáhat slabozrakým a dalším handicapovaným dětem jsme podpořili v těchto letech více než 150 000 Kč. Letos jsme byli pozváni na prohlídku školy, kde je mnoho nového – přístavba s novými pokoji pro děti, novými moderními pracovnicemi a rehabilitačními místnostmi. Ale ani tentokrát jsme nepřijeli s prázdnou. Dětem jsme přivezli pravý pardubický perník a rozhodli jsme se podpořit i nový projekt In sight, který pomůže nejen v diagnostice zrakového postižení u handicapovaných dětí, ale jeho prostřednictvím je možno zlepšovat vidění těchto dětí. Celkem věnujeme 40 000 Kč. Do speciální školy jsme umístili tabulku s informací o spolupráci našeho lionského klubu s touto školou.

A dále jsme již jen relaxovali, navštívili jsme moravskotřebovský zámek, dále hrad Svojanov a historické město Polička. Výlet se vydařil nejen díky pěknému podzimnímu počasí, ale i dobré náladě. Vždyť jsme měli opět možnost se setkat, neformálně si popovídat a blíže se poznat. A tak jsme spojili příjemné s užitečným. □

Nahoře: Ředitelka školy Pavlína Baslerová. Dole: Lioni na zámeckém nádvoří

Appelia Cup v Nitre

■ René Hudzovič, člen LC Nitra, guvernér distriktu

Appelia Cup je futbalový turnaj pre chlapcov z detských domovov, v ktorom mládežníci majú príležitosť ukázať svoj futbalový talent najskôr v miestnych zápasoch detských domovov v rámci mesta a okresu a tí úspešnejší v štvrtfinálových, semifinálových turnajoch a nakoniec vo finálovom podujatí.

V tohto ročnej sezóne česť byť hosťiteľom štvrtfinálového turnaja Appelia Cup 2011 pripadla Nitre. Možnosť usporiadať štvrtfinálový turnaj v Nitre privítal i člen Lions Club Nitra Jozef Okoličáni, ktorého potešilo, že opäť, tak ako už mnohokrát predtým, bude môcť svojou troškou prispieť tým, ktorí to potrebujú, a najmä potešiť a urobiť radosť deťom z detských domovov.

Jozef Okoličáni ochotne poskytol organizátorom turnaja (Fondu podpory dobrej myšlienky zriadenému v rámci poradensko-vzdelávacej skupiny Appel Group) a prezidentovi podujatia, ktorým nebol nik iný ako legenda československého športového komentovania Karol Polák, svoju pomoc, keď na svoje náklady zabezpečil ubytovanie a stravovanie v Hoteli Oko pre všetkých účastníkov futbalového turnaja.

Ako tento nitriansky lion povedal, nezabudnuteľným životným zážitkom pre neho zostane pohľad na radostné tváre mladých chlapcov tešiacich sa z každej príležitosti predviesť svoj športový talent, prejavujúcich neskonalú radosť z toho, že sú súčasťou

„Životným zážitkom zostane pohľad na radostné tváre chlapcov z detských domovov.“

veľkého tímu a zároveň spoločenského života.

Potešilo ho, že sa mohol podieľať na usporiadaní Appelia Cupu, ktoré podujatie spája mladých ľudí sociálne vylúčených zo spoločnosti a dáva im šancu začleniť sa do majoritnej spoločnosti a tým prispieť k zlepšeniu kvality života.

Uvedené podujatie prirodzeným spôsobom učí deti tolerancii, fair-play a zdravému súťaženiu. Úsmevy na tvárach mladých športovcov jednoznačne utvrdili Jozefa Okoličániho v myšlienke podporiť usporiadanie ďalších ročníkov Appelia Cupu a poskytnúť tak deťom z detských domovov možnosť spoznávania nových priateľov a začleňovania sa do spoločnosti.

Záverom dovoľte zablahoželať víťazovi tohtoročného finálového turnaja konaného v Štrbe vo Vysokých Tatrách – víťazovi Appelia Cupu – deťom z prešovského kraja a poďakovať všetkým, ktorí prispeli k tomu, aby sa toto ušľachtilé podujatie mohlo realizovať.

Dovoľte vysloviť osobitné poďakovanie členovi Lions Clubu Nitra Jozefovi Okoličánimu a popriať mu mnoho skvelých nápadov a myšlienok pri ďalšom naplňaní nášho hesla We Serve. □

Víťazovia s pohárom

Karol Polák a Jozef Okoličáni

Jubiela lionů

LC Praha Bohemia Ambassador

■ Oldřich Choděra, PDG

Letos v létě slavili dva členové LC Praha Bohemia Ambassador významné životní jubileum, a to JUDr. Vojtěch Trapl a ing. Jiří Opichal.

Vojtěch Trapl je advokát, který se od samého počátku své praxe specializuje na mezinárodní právo soukromé. V posledních letech se intenzivně zabývá otázkami obchodního práva s cizím prvkem mezinárodního ekonomického práva a řešením sporů v této oblasti. Kromě advokátní praxe je rozhodcem Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR, ale působí i jako rozhodce u mezinárodních rozhodčích soudů v Londýně, Paříži, Vídni a dalších zemích. Bohatá je i jeho pedagogická činnost, působí na katedře mezinárodního práva Západočeské univerzity v Plzni a Právnické fakultě v Praze. Stejně bohatá je i jeho publikační činnost. My Vojtěcha Trapla známe především jako velice angažovaného liona. Byl zakladatelem jednoho z nejstarších lionských klubů LC Praha Ambassador a byl i prvním guvernérem našeho distriktu.

Jiří Opichal po absolvování Střední průmyslové školy jaderné techniky vystudoval automatizované systémy řízení na Vysoké škole ekonomické v Praze. Poté působil v Podniku výpočetní techniky v Praze, aby po roce 1989 začal podnikat v cestovním ruchu, obchodu a gastronomických zařízeních. Působil jako ředitel řady hotelů a této své zkušenosti využívá i v našem klubu, neboť má na starosti organizaci zasedání a pohoštění. Členem lionského hnutí je od roku 1992, kdy spoluzakládal LC Praha Oranje a spolu s dalšími členy tohoto klubu se podílel na založení LC Praha Bohemia. V lionském roce

2009–2010 byl prezidentem LC Praha Bohemia Ambassador.

Oběma oslavencům blahopřejeme a přejeme mnoho dalších zdárných let. ■

Výstup na Ďumbier

■ Jozef Mak, prezident LC Brezno

Členovia Lions Clubu Brezno spolu so svojimi rodinami a priateľmi sa aj tento rok stretli za účelom podpory zdravotne postihnutých. Tradične tak zorganizovali už 11. ročník Výstupu lionistov na Ďumbier a vyzbierali tak peknú sumu, ktorá bude darovaná zrakovo postihnutým. Táto akcia sa uskutočnila v sobotu 24. septembra 2011 a lionisti sa hneď ráno za sprievodu krásneho počasia a výbornej atmosféry vybrali zdolať Ďumbiersky dvojkríž. Pri výstupe nechýbali ani tí najmenší, a tak celé rodiny zažili príjemnú prechádzku počas babieho leta spoločne. Ani po tejto náročnej túre však lionisti nestrácali nasadenie a pokračovali v Tálskej Bašte malým posedením. Medzi sebou privítali aj guvernéra Distriktu 122 JUDr. Reného Hudzoviča a zónového chairmana JUDr. Jozefa Škultétyho. Na záver sa poďakovali všetkým účastníkom ľudovou hudbou a piesňou a už teraz ich srdečne pozvali na

12. ročník Výstupu lionistov na Ďumbier. Akcia prebehla úspešne a lionisti dúfajú, že z roka na rok sa budú môcť tešiť aj novým priaznivcom pre podporu dobrej veci. ■

20 let LC Dresden Centrum

■ Jaroslav Novotný, šéfredaktor

Na území bývalé Německé demokratické republiky, stejně jako v Československu, před rokem 1989 žádné lionské kluby nepůsobily. Po změnách v roce 1989 však ve východním Německu došlo k prudkému rozvoji lionismu.

V současné době již byly na území bývalé NDR ustanoveny tři distrikty z celkového počtu šestnácti, které tvoří multidistrikt 111-Německo. Jen v Drážďanech je v současné době 12 lionských klubů a navíc ještě tři Leo kluby. LC Dresden Centrum je začleněn do distriktu 111-OS (Ost-Süd Sachsen). Rozvoji lionského hnutí samozřejmě napomohla a skutečnost, že mezi četnými úředníky, odborníky či podnikateli, kteří po roce 1989 přišli do východního Německa ze západu, byla řada lionů.

Tak tomu bylo i v případě založení LC Dresden Centrum, kdy se na založení klubu významně podílel Dr. Guido Holzhauser ze Saarbrückenu. Jeho mateřský klub LC Saarbrücken-Halberg se stal i patronem nově založeného lionského klubu. Klub byl založen 21. prosince 1990, prvním prezidentem se stal Hans-Ulrich Haase, Charter Night se konala 21. září 1991, charterpresidentem se stal vloni zemřelý Hans-Dieter Brammer.

Činnost LC Dresden Centrum v jeho dvacetileté historii je neobyčejně různorodá. Výtěžek z různých charitativních akcí, ať již se jedná o koncerty, tradiční golfové turnaje či jiné sportovní akce a předvánoční bazar, je věnován zejména na pomoc dětem a rozvoj jejich nejrozumnějších,

zejména kulturních aktivit. Lionský klub rovněž přispěl na znovuobnovu drážďanské Frauenkirche, intenzivně spolupracuje i se Semperovou operou.

Členové klubu jsou aktivní i na distriktní úrovni, z jejich řad vzešli i dva guvernéři distriktu, Dr. Guido

Zámek Eckberg, místo slavnostního zasedání

Prezident Soeren Wendler a Marianne Risch-Stolz, DG 111 OS

Holzhauser (1992/1993) a Detlev Peters (1997/1998), mezi distriktními funkcionáři je i dlouholetý sekretář klubu Jürgen Eisenkolb, který byl sekretářem kabinetu guvernéra po tři funkční období.

Pražská jumelage

V lionském roce 2002/2003 byla uzavřena dohoda o jumelage s LC Praha Ambassador (nyní LC Praha Bohemia Ambassador). V rámci jumelage se konají střídavě v Německu a v České republice oficiální společná zasedání, vedle toho se rozvíjejí i osobní kontakty mezi jednotlivými členy obou klubů včetně společných víkendových akcí, například v Har-

zu či v Krkonoších. LC Dresden Centrum se podílí i na některých aktivitách pražského klubu.

Důstojná oslava

LC Dresden Centrum měl k 1. září 2011 46 členů, prezidentem klubu je Soeren Wendler. Členové klubu se pravidelně scházejí na zasedáních v zámku Eckberg, který se tyčí vysoko na pravém břehu Labe, v části Drážďan, která nebyla zasažena ničivým bombardováním ke konci druhé světové války. Současná romantická podoba zámku je výsledkem přestavby ze druhé poloviny předminulého století.

Právě zde se konala v pátek 16. září 2011 slavnostní večeře u příležitosti oslav 20. výročí založení klubu. Po úvodním slovu prezidenta klubu Soeren Wendlera, který seznámil přítomné účastníky s historií klubu a jeho současnými aktivi-

„Činnost LC Dresden Centrum v jeho dvacetileté historii je neobyčejně různorodá.“

tami, vystoupila s pozdravným projevem guvernérka distriktu 111-SO paní Marianne Risch-Stolz, kterou ostatně známe i z účasti na našem distriktním konventu a která poté předala vyznamenání a pamětní listy významným členům klubu. Během večera vystoupili s pozdravy i zástupci dalších lionských klubů, mezi nimi i patronátního klubu LC Saarbrücken-Halberg a jumelage klubu LC Praha Bohemia Ambassador.

Ve druhé části večera vystoupil prof. Dr. Guido Holzhauser s přednáškou zaměřenou na současnou politicko-ekonomickou situaci. V přestávkách programu vystupovali sólisté Drážďanské operety.

Sobotní program se uskutečnil v Possendorfu nedaleko Drážďan, kde se konal golfový turnaj. V sále golfového klubu se pak večer sešli členové klubu a hosté a byly vyhlá-

Jürgen Eisenkolb

šeny výsledky golfového turnaje. K rautu vyhrával bigband, probíhala živá zábava, uskutečnila se i tombola. V průběhu večera bylo uděleno čestné členství v klubu Vojtěchu Traplovi za významný podíl při rozvoji jumelage.

LC Dresden Centrum se může hrdě ohlížet za svojí dosavadní dvacetiletou činností. Rozhodně se však nechce uspokojit dosaženými výsledky a zůstat stát na místě. O tom svědčí i to, že průběhu závěrečného večera byl prezentován nový lionský program „Semperoper Junge Szene“ zaměřený na zapojení mládeže do kulturních aktivit, a to zejména v oblasti hudby, divadla a tance. □

Dr. Guido Holzhauser

Vojtěch Trapl a Soeren Wendler

Uprostřed Jochen Kinderman, PP

Lioni v Západnej Virgínii

■ Jozef Mak, prezident LC Brezno-Tále

Partnerské vzťahy medzi Banskou Bystricou a jej sesterským mestom Charleston sa aj tento rok posunuli dopredu. Na základe pozvania minuloročnej delegácie z Charlestonu, ktorá navštívila naše mesto v máji, sa tento rok v júni štyria Banskobystričania zúčastnili 4. ročníka festivalu v Charlestone.

Naše mesto reprezentovali ľudovou piesňou a tancom pod vedením Jozefa Maku. Spolu s dcérou Denisou a bratrancami Miroslavom a Jozefom Terekom svojim vystúpením ukázali miestnym obyvateľom krásu slovenského folklóru. Dlhé roky totiž účinkujú v súbore Partizán a v súbore Kráľova Hoľa z Pohorelej, a tak získať si publikum pre nich nebol žiadny problém. Zároveň odovzdali primátorovi mesta Danymu Jonesovi pozdrav a list od primátora Banskej Bystrice pána Gogolu.

Spolu s hlavným mestským manažerom Davidom Molgaardom, ktorý minulý rok podpísal v Banskej Bystrici zmluvu o spolupráci našich dvoch miest, absolvovali aj mnohé ďalšie stretnutia. Odovzdali tak všetky pozdravy z Banskej Bystrice nie len na Mestskom úrade, ale aj v mestskej knižnici, nemocnici či univerzite, s ktorými sú tiež podpísané zmluvy o spolupráci. Okrem účinkovania na festivale a odovzdávania pozdravov a drobných darčiekov z nášho mesta im v sesterskom meste pripravili aj iný sprievodný program.

Jedným z významných bodov ich

Bruce Pennington (EP) a Jozef Mak

programu bolo aj navštívenie miestneho Lions Clubu. Jozef Mak je tento rok prezidentom Lions Clubu Brezno-Tále, a tak si s prezidentom Lions Clubu Loudendale, W. VA, mohli vymeniť skúsenosti ohľadom šírenia osvetu lionizmu. „Akcie, ktoré organizujú miestne Lions Cluby na podporu slabozrakých alebo iných ľudí s rôznym hendikepom, sú veľmi podobné tým našim. Tak ako my využívajú vianočné trhy, plesy a iné kultúrne

a športové podujatia na vyzbieranie peňazí pre tých, ktorí to potrebujú,“ konštatuje pán Mak. Na záver stretnutia ich pohostili drobným občerstvením a vymenili si lionské vlajky.

A čo dodáva táto skupina na záver? „Dúfame, že v Banskej Bystrici sa ľudia budú tak isto usilovať o vzájomnú spoluprácu, tak ako to robí aj mesto Charleston.“ „Ja osobne,“ hovorí pán Mak, „som si predsavzal jednu dôležitú úlohu, a to s pánom profesorom Jánom Birošom, ktorý v Charlestone už žije a učí dlhé roky. Našou úlohou je rozbehnúť univerzitu tretieho veku na štúdium angličtiny a verím, že sa nájdu mnohí obyvatelia Banskobystrického kraja, ktorí budú chcieť naše sesterské mesto navštíviť a zároveň sa naučia hovoriť po anglicky.“ Veríme, že nie len pánovi Jozefovi Makovi, ale aj Mestu Banská Bystrica, Univerzite Mateja Bela, LC Brezno-Tále, Nemocnici F. D. Roosevelta či Štátnej vedeckej knižnici v BB sa pri spolupráci týchto dvoch miest bude dariť a že výsledok ich práce bude prínosom pre mnohých Banskobystričanov. □

Na brehu rieky Kanawha

INVITATION TO THE CHRISTMAS CELEBRATION

DECEMBER 03RD, 2011
AT DORINT HOTEL DON GIOVANNI,
PRAGUE

DISTINGUISHED LIONS FRIENDS,

MY FELLOW FRIENDS OF
THE INTERNATIONAL LIONS CLUB
PRAGUE HERALDIC,

IT'S MY HONOUR

INVITING YOU
– ACCOMPANIED BY YOUR PARTNER –
TO THE CHRISTMAS CELEBRATION AT
DORINT HOTEL DON GIOVANNI, PRAGUE

PROGRAM

DEC 2ND ARRIVAL OF GUESTS
20:00 GET2GETHER

DEC 3RD
19:30 RECEPTION
20:00 CHRISTMAS DINNER AT
ALLEGRETTO RESTAURANT

DEC 4TH BREAKFAST AND FAREWELL OF GUESTS

RSVP BY NOVEMBER 8TH, 2011 TO

HAGEN SAMES EMAIL: ACTIVITIES@LC-HERALDIC.ORG
PETR HUMPOLIK EMAIL: ACTIVITIES@LC-HERALDIC.ORG
ALEXANDER GROSSMANN EMAIL: PRESIDENT@LC-HERALDIC.ORG

WE EXPECT 1.211 CZK PER PERSON ☺!
EXCLUDING DRINKS

BEST LIONS GREETINGS, S POZDRAVEM,
SPOLECNE DOKÁZEME HODNE –
WE SERVE!

DIPL.-KFM. ALEXANDER GROSSMANN
PRESIDENT
CHAIRPERSON INTERNATIONAL AFFAIRS
LIONS CLUB PRAGUE HERALDIC
CZECH REPUBLIC, DISTRICT 122
IDENT. 4295, CLUB NO 054826
EMAIL: PRESIDENT@LC-HERALDIC.ORG

PAYMENTS HAVE TO BE DONE UNTIL 11.11.2011 TO:

LIONS CLUB PRAGUE HERALDIC
VOLKSBANK CZ, A.S.
NO 42000256279/6800
BIC: VBOECZ2X
IBAN: CZ93 6800 0000 0042 0004 3353

ADDRESS OF THE BANK:

VOLKSBANK CZ, A.S.
NA PANKRÁCI 1724/129, 140 00 PRAGUE 4

